

การศึกษาทัศนคติต่อการจัดการป่าชายเลนชุมชน
ของราษฎรบ้านปลักแรดและบ้านคลองบัน
ตำบลสาคร อำเภอกำแพง จังหวัดสตูล ประจำปี 2544

โดย
นายณเรศน์ อูสมหา

ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา สำนักงานป่าไม้จังหวัดสตูล
กรมป่าไม้
พ.ศ. 2544

การศึกษาทัศนคติต่อการจัดการป่าชายเลนชุมชนของราษฎรบ้านปลักแรดและบ้านคลองบัน

ตำบลสาคร อำเภอกำแพง จังหวัดสตูล ประจำปี 2544

นเรศน์ อุดมา

บทคัดย่อ

การศึกษาทัศนคติต่อการจัดการป่าชายเลนชุมชนของราษฎรบ้านปลักแรด หมู่ที่ 5 และบ้านคลองบัน หมู่ที่ 6 ตำบลสาคร อำเภอกำแพง จังหวัดสตูล ทำให้เราทราบว่าราษฎรส่วนใหญ่ยังยากจน ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม ประมง รับจ้างฯ ผู้คนจำนวนมากมีหนี้สิน แต่ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรชายฝั่งที่มีอยู่ ทำให้ราษฎรได้พึ่งพาทรัพยากรเหล่านั้นโดยนำมาใช้ประโยชน์และเลี้ยงชีพอีกทั้งช่วยพยุงฐานะให้ดีขึ้น ป่าชายเลนชุมชนซึ่งเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ที่กรมป่าไม้อนุมัติให้ดำเนินงานในปี 2543 มีจุดประสงค์เพื่อการอนุรักษ์พันธุ์ไม้ สัตว์ป่า สัตว์น้ำ บรรเทาภัยธรรมชาติ และเพื่อการอนุรักษ์อื่นๆ ในความเป็นจริงแล้วจากผลการศึกษาไม่อาจจะแยกการใช้ประโยชน์ออกจากการจัดการป่าชายเลนชุมชนของราษฎรในหมู่บ้านได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ชุมชนผู้ดูแลและบำรุงป่า ได้เข้าไปใช้ประโยชน์จากไม้ ของป่า สัตว์ป่า สัตว์น้ำ และภาครัฐควรหาวิธีสร้างงานให้แก่ราษฎรในด้านอื่นไปด้วย เพื่อให้เกิดรายได้จากงานที่ภาครัฐเข้าไปส่งเสริม แทนการเข้าไปหาประโยชน์จากป่าชายเลนชุมชนโดยตรง แต่ต้องมีกฎหมายรองรับในการจัดการป่าชายเลนชุมชน และภาครัฐจะต้องเข้าไปเป็นผู้ควบคุมดูแล จนกว่าชุมชนสามารถบริหารจัดการเองได้ เพราะองค์การของชุมชนยังไม่เข้มแข็งเพียงพอ และภาครัฐควรมีการติดตามงานอย่างต่อเนื่อง ป่าชายเลนชุมชนที่มีอยู่ในปัจจุบันคงสามารถดำรงอยู่ได้ต่อไป เพราะชุมชนเห็นความสำคัญจึงเกิดความรักและความหวงแหนป่าชายเลนชุมชน และมีการคอยจัดการดูแล แต่ควรให้ราษฎรได้ใช้ประโยชน์ตามความจำเป็น และมีมาตรการควบคุมที่รัดกุม

คำหลัก : ทัศนคติ, การจัดการ, ป่าชายเลนชุมชน, บ้านปลักแรด, บ้านคลองบัน